

Tea Stilton

ENCANT

LES GUARDIANES DELS SOMNIS

Estrella Polar

ENCANT

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantycya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos: Margherita Banal i Alessandra Berello / Atlantycya S.p.A.

Col·laboració editorial: Silvia Sacco Stevanella

Coordinació editorial: Patrizia Puricelli i Daniela Finistauri

Editing: Viviana Donella

Direcció artística: Francesca Leoneschi

Coberta: Antonio de Luca

Disseny gràfic: Mauro De Toffoli i Alice Iuri / theWorldofDOT

Disseny de personatges: Silvia Bigolin

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Silvia Bigolin (disseny)

i Christian Aliprandi (color)

Il·lustracions de la història: Gabriele Bagnoli (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Coordinació artística: Andrea Alba Benelle

Grafisme: Michela Battaglin

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Incanto. Le Guardiane dei Sogni*

© de la traducció: 2018, Maria Llopis Freixas

© 2017, Mondadori Libri S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com

© 2018, Editorial Planeta S. A.

© 2018, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantycya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantycya.it / www.atlantycya.com

Primera edició: octubre del 2018

ISBN: 978-84-9137-633-0

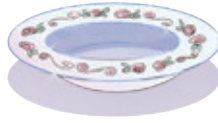
Dipòsit legal: B. 16.373-2018

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

UNA CLASSE PER OBLIDAR

De sobte, una forquilla de plata va caure a terra des de la gran taula de l'*Aula d'Etiqueta* i els estudiants van dissimular el riure darrere els tovallons de seda.

—**Silenci!** —va exclamar Madame Plumage, caminant cap a la taula.

La professora de **COMPORTAMENT** i *Bones Maneres* tenia un cos menut i una veueta delicada, però tots els alumnes de l'Acadèmia Reial d'Encant sabien que era molt severa i **INFLEXIBLE**.

Conèixer les bones maneres a la perfecció era indispensable per a tots els prínceps i les princeses si esperaven poder seure al **TRON** algun dia.

En sentir l'ordre de Madame Plumage, tots els alum-

nes van callar i van mirar la noia que seia al cap de taula.

—**Princesa** Iara... Ja no sé què més puc fer amb vostè! —va sospirar Madame Plumage—. La *Gran Recepció* serà d'aquí a quatre dies i no és capaç ni d'agafar els coberts!

La **YARA** havia perdut el compte de les vegades que s'ho havia sentit repetir...

Aviat tots els prínceps i les princeses d'*Encant*^{**}

NO SÉ QUIN HE D'AGAFAR...

havien de rebre la impecable Reina dels Llacs, la sàvia sobirana d'un dels més importants reialmes del **REGNE DE LA FANTASIA**.

Cap estudiant havia de fer el **RIDÍCUL!**
La Samah, la Nives

i la Diamant van fer un sospir de preocupació. Aquella germana seva tan rebel, la Iara, no aconseguia **COMPORTAR-SE** de manera reial ni tan sols un minut. I pensar que, juntament amb les altres quatre germanes, era una de les hereves del **GRAN REGNE!**

Només la Kalea, la més dolça de les noies, li va adreçar un somriure comprensiu.

—Mira de fer *bondat* a taula. Després podràs anar a córrer pels boscos!

Animada, la Iara li va tornar el somriure. Llavors es va adreçar a la professora:

—*Perdoni'm*, Madame. És que no entenc per què hi ha d'haver una forquilla per a cada plat. I tampoc aconseguixo fer-la servir per obrir les escopinyes: no seria més fàcil *menjar-les* amb les mans?

Dit això, va separar les dues valves i en va fer desaparèixer el contingut **XUCLANT-LO**.

Madame Plumage se la va mirar, exasperada:

—En tots els anys que fa que ensenyo, mai m’havia trobat una alumna tan **indisciplinada!** Ània, sisplau, ensenyi a la seva companya com cal comportar-se a taula.

La Iara va sospirar: només li faltava aquella!

La noia va agafar una petita forquilla i va obrir l’escopinya sense problemes, mentre deia:

—I tant, Madame. Les **ESCOPINYES** es mengen amb la forquilla número onze i...

La Iara la va interrompre:

—Però que no era amb la número tretze? Ah no, potser aquesta era per als **mirtils dels aiguamolls...**

O aquests es pelen amb el ganivet número quaranta-tres? **AUXILI!**

Madame Plumage va dir:

—Començo a pensar que és realment un cas **desesperat**, Iara...

MADAME PLUMAGE

No sé com s'ho farà per demostrar que és una princesa de debò i no una jove salvatge!

—Sí, Madame —va dir la Iara, intentant amagar un lleu somriure.

«*Jove salvatge*» li feia pensar en el brogit de les cascades, en la remor del vent entre les fulles, en els prats on rodolar a tota velocitat...

«*Princesa de debò*», en canvi, li feia venir al cap només els vestits massa elegants, les formalitats, la serietat en qualsevol situació...

Però, en el fons, el seu destí li reservava el tron d'un **REGNE** i havia d'assistir a l'acadèmia per estar-ne a l'altura i ser una princesa assenyada i justa.

—Vinga, no et desanimis!

—va dir-li a cau d'orella la Samah, asseguda al costat—. Sé que et convertiràs en una bona princesa, la més fascinant i **amable** que s'hagi vist mai a Encant! La Iara li va somriure i li va fer l'ullet.

Malgrat la diferència d'edat amb la seva *germana* gran, les unia un lligam molt profund. La mirada tranquil·la i serena com un *llac* de muntanya de la Samah alleujava una mica el volcà que *bullia* a l'interior de la Iara.

La Diamant hi va intervenir:

—Series perfecta... si per convertir-te en reina haguessis de fer un curs de *Supervivència al Bosc*, Construcció de Cabanes als Aiguamolls i Desordre Aplicat!

La Iara estava a punt de contestar, però la *Nives* va ser més ràpida: va etzibar un cop de colze a la seva germana i li va fer senyal que callés.

—*Noies!* —va exclamar Madame Plumage—. Deixeu de xerrar!

L'àpat va continuar en un silenci sepulcral, només interromput per les queixes de la Iara.

—*Quin gust hi trobeu, a menjar així?* —va xiuxiuejar.

—Tens raó —va dir la Kalea, movent suaument els

rínxols de color corall—. És molt millor menjar les galetes a la nostra habitació!

En acabar la classe, la mestra va convidar els *alumnes* a aixecar-se. Mentre tots enretiraven delicadament les cadires...

NYIIIC! Un xerric semblant al crit d'una àguila va travessar la sala.

Una vegada més, tothom es va girar cap a la Iara, que, amb posat culpable, aguantava el respatllet de la seva pesant cadira.

Madame Plumage va *sospirar*:

—Què han de sentir les meves orelles? No vull ni imaginar què passarà quan t'hagis d'exhibir en la *Dansa de l'Equilibri!*

La Iara va tancar amb força els punys. Ja sabia què passaria: un autèntic desastre! La *llegendària* Dansa de l'Equilibri es ballava amb una esfera petita i llisa sobre el cap que era gairebé impossible que s'aguantés quieta. L'esfera l'havia donat feia molt

de temps el director de l'*Acadèmia* a l'alumna que havia destacat més en «Comportament i Bones Maneres»: Sa Altesa Alisea, que s'havia convertit en la Reina dels Llacs. I ella, cada any, la duia a la *Gran Re*

cepció per avaluar l'elegància dels estudiants. Era tan estimada que el *Llibre dels Regnants*, que es conservava a l'Aula Magna, li dedicava una pàgina sencera.

La Iara, que tenia la impressió que es movia amb l'**ELEGÀNCIA** d'un tornado, estava segura que, al seu cap, l'esfera resistiria menys de dos segons i que faria el **ridícul!**

—Ja podeu marxar —va dir Madame Plumage—. I vostè, princesa Iara, practiqui tant com pugui!

—*Només has de practicar una mica...*

—la va consolar la Kalea mentre sortien.

—Ja ho veuràs, unides ens en sortirem! —va afegir la *Diamant*—. Si no, de què et serveix tenir quatre germanes grans al teu costat?

La Iara finalment va riure de grat i va dir:

—Noies, us agraeixo la vostra *ajuda*, però la dansa, l'equilibri i jo no ens avenim gaire.

—Això no és veritat. No, si tens a la teva disposició un *equip* d'entrenadores com cal! —va dir la Diamant, agafant la seva germana de braçet.

Les altres se la van mirar *desconcertades*.

Llavors els va aclarir els dubtes:

—Gràcies al nostre superprograma intensiu, t'asseguro que superaràs *brillontment* la prova i Madame Plumage es quedarà bocabadada!

—*Fantàstic!* —van exclamar a cor les altres germanes.

La Iara se les va mirar, plena de dubtes.

—Si vosaltres ho dieu... —va dir en veu baixa, mentre la *Diamant* somreia segura d'ella mateixa.

—Som-hi! —va dir la germana—. No podem perdre ni un minut!